

CHICAGO.

Výstava má být zavřena.

Obvodní soud spolkový, před nímž se projednávala otázka, má-li být zavřena výstava v neděli, vydal dne 8 června svoje rozhodnutí, jímž většinou dvou hlasů proti jednomu uvoluje se vydání spolkovému návladnímu Milchristovi zastávající rozkaz proti výstavnímu ředitelstvu.

Soudní síň přeplněna byla včera dopoledne obecností, které bylo žádostivo uslyšeti výsledek soudního jednání. Soudcové dostavili se do síně ráno asi o deváté hodině a podali své mínění ústně, poněvadž jim doposud nebylo možno podati písemný rozsudek.

Nejprve předněl náhled svůj soudce Woods, potom Jenkins a konečně Grosscup. První dva byli toho náhledu, že ani ředitelstvo ani národní komise nemají práva, usnešení kongresu zvrátiti, poněvadž toto bylo ústavní a zákonité. Usnešení kongresu nemá právo docela nic co činiti s nábíženstvím a kongresu má právo tak právo naházeti nedělní zavření výstavy, jako smí zavřít poštu, celnici a všechny své úřadovny, zlíbil-li se mu. Stát postoupil užívání parku úplně v moc podniku výstavnímu a spolková vláda má nad parkem úplnou kontrolu.

Když byl soudce Grosscup prohlásl, že s výnosem druhých dvou soudců neshodl, podal právník Edwin Walker jménem výstavního ředitelstva svoje odvolání proti rozsudku. O odvolání tomto jednáno bude dnes o půl desáté hodině ráno, kdy bude rozhodnuto, má-li být povoleno neb ne. Povede-li toto odvolání k cíli, není ovšem známo.

Nehoda dvou českých hochů.

Čtyři leta starý hoch pana Křenka z č. 953 záp. 19. ulice hrál si 8. t. m. ráno as v 8 hodin s háčkem, jakých užívají ženské při háčkování, při čemž padl na zem a to tak nešťastně, že háček se mu zabodl do prohlubiny ucha a vjel mu dosti hluboko do hlavy. Zavolaný pan dr. Wištejn vytáhl háček z rány a je toho náhledu, jestli se nedostaví zápal mozku, že poranění samo v sobě není nebezpečné.

Čtyřletý syn pana Bohumila Stejskala z č. 323 záp. 20. ulice hrál si včera na chodbě a náhodou spadl se schodů tak nešťastně, že přivodil si dosti nebezpečné poranění na čelisti. Dr. Wištejn má hochy v opatrování.

Čech poraněn.

Pan Václav Keller bydlící na rohu 58 a Dearborn ulice přišel 5. t. m. k politování hodnému úrazu. Pan Keller seskočil na rohu State a 59 ulice z předního vozu kabelového vlaku tak blízko, že následující vůz jej zachytil a takovou silou k zemi srazil, že mu byla pravá noha zlomena. Jelikož je pan Keller již 55 let starý, je jeho poranění povážlivé.

Česká práce na výstavě.

Z oboru typografického z celých Čech jediný vystavuje práce národního rázu nakladatelové a knihtiskárna F. Popelky v Jaroměřu.

Umělecká práce ženského výrobního spolku Pražského ve všech odborech důstojně jest zastoupena na výstavě právě uvedeně firmy, a zaslouhuje nejen úplného uznání skvostné provedení, ale i všeobecného povážlivosti, zejména národní ráz její. Jsoutě za ozdobu výkladní skříně zvoleny, v čele znaky zemí koruny České v tak nádherném a při

tom dokonalém provedení, že se neví, má-li být obdivována více uměleckými pracemi, či šťastná volba těžkého zlata a sytých, živých barev hedvábí, jež zejména v koruně Svato-Václavské vyukají jako skutečné drahokamy tohoto symbolu české slávy. Závěrek tvoří stejně bohaté provedení znaku Spoj. Států Severoamerických, který jako znak nové vlasti našich krajanů v tak skvělé výpravě zajisté ještě nebyl proveden, a proto dojísta tím většího i příjemnějšího překvapení vzbudí. — Vodovým vztehem ve zlatě zdobené rohy výstavky znaky odvětví závodů, totiž: typografie, litografie, písmolijství a literatury. Koem středu, který zaujímá veškerá významnější závodů počtem umístěny jsou předlohy slovanského 21, šívání, bezvadně typograficky provedené, střídavě s vyšívkami na kanavě v barvách hedvábí červeného a modrého Poboční křídla výkladní skříně zaujmají středověké české abecedy ve dvou barvách a francouzské abecedy trojbarvé, v závodě provedené, jež jsou prací c. k. ředitele Al. Studničky, a které schváleny byly jako školní pomůcka c. k. ministerstvem osvěty a vyučování. Střed křídla pobočných zdoben jest zdařilými reprodukcemi z alba rodu císařského, obsahující 4 skupiny císaře i krále a císařovny, korunního prince Rudolfa a Štěpánky, princezny Gisely a Leopolda bavorského a princezny Marie Valerie a Frant. Salvatora.

Český den na výstavě

Čeští Sokolové mají svůj den na výstavě dne 14 a 15 srpna a Česko-americká úřadovna je toho náhledu, že jeden z těchto dnů by mohl být ustanoven za den výhradně český, kde by Češové v massách na výstavu se dostavili pod vlajícím praporem, který byl věnován Čechům americkým vlastenkami v Čechách, jenž v několika dnech se již bude nalezati v rukou p. Pitte, pokladníka Ústřední Matice. V tom smyslu bude vydáno k Čechům chicagským povolání a nepochybujeme, že veškeré spolky se pochodu do výstavy na český den účastní.

Jest to Čech?

Podivná figura na výstavě, která má představovati Ucha.

Před několika dny byli jsme upozorněni na jí tou sochu na výstavě v budově Spoj. Států, která má představovati Čecha, jak nápis na podstavci oznamuje. Socha tato jest v odboru K, ve skupině 139, č. 10. Představuje divokého muže v primitivním oděvu, vedoucího medvěda na řetězu. To má být Čech!

Něco podobného nás ovšem nepřekvapí. Vímeť, jak mnoho jest ignorantů i mezi oněmi třídami Američanů, kteréž si činí nároky na nejvyšší vzdělání možné v této zemi. Však čini to velmi trapný dojem na každého Čecha, který náhodou takového krajana na výstavě spatří. Že by se byli Češi někdy s medvědy stýkali, o tom nikdo z dějin nic neví. Medvědi na Šumavě vyhnuli již hodně dávno a poslední český medvěd, v hlubokém museu vystavený, jest zajisté poběhlkem ze sousední Germanie.

Světová výstava navštívena bude několika miliony lidí a zajisté značná většina jich všimne si sochy zmíněné. Jakou asi potom představu učiní si o nás americká veřejnost, to bychom rádi věděli. Jak již jsme uvedli, přijmou Američané za bernou minci vše,

co spatří na světové výstavě, i nalezneme mezi nimi málo těch, kdož by skutečně měli nějakého poňu o tom, co Češi skutečně jsou. Naše osudné jméno "Bohemiana", které Francouzi a po nich i Angličané a Američané přikládají okánům, jest nám tu značně na závalu.

Podobná socha Čecha-medvědáře vystavena jest v New Yorku v museu. Není nám známo jméno jejího pachatele, však myslíme, že by byl tento lépe učinil, kdyby místo svých soch sebe sama byl vystavil — s odpuštěním — v hovězím oddělení výstavy.

Doufáme, že i anglické časopisy chicagské přinesou o tom nějakou zmínku, aspoň byly o to od nás požádány. Kdybychom my řekli panu sochaři, že je hlupák a že ničemu nerozumí, m. žná že by nám neuvěřil. Ať tedy uvěří veřejnému mínění americkému.

Ten rakouský průmysl!

V průmyslovém paláci na výstavě zřízeno jest také zvláštní oddělení rakouské, o kterém jsme již měli příležitost několikráte se zmíniti. Skoro vše, co člověk v oddělení tomto spatří, jest výrobkem českým a jest opatřeno jmény krajanů, třeba bychom tu a tam spatřili nějaký vídeňácký překroucený nápis. Vystavovatelů skutečně německých jest v rakouském oddělení velmi málo. Nejvíce pozornosti budí předměty vystavené následujícími firmami: F. Štra, granáty, Schimmel & Kramer, skleněné vásy a okrasy z Haidy, H. Uhlrich Wilhelmsthal, sklo, Karel Křeham, Vídeň, perleť. Hrabě Harrach, Nový Svět, sklo. V. Šťastný, Vídeň, koberce. Černocho & Co., Hajda, Karlovy Vary, sklo. Rachman bratři, Hajda, sklo. Ed. Eichler, Dux, Ernst Vallš z Vídně, sklo. B. Strakoš, boty. Fr. Daneš, špičky na doutníky. K. Kuneš, deštníky. Jos. Osana, výrobky z mořské pěny. Třešňák, granáty, J. Gerlický, Praha, vějíře. Jan Ledvína z Vídně, hůlky a špičky. Totéž zboží vystavují dále krajané Josef Homolka, Ant. Budil, J. Širuček a K. Pavlík, všichni z Vídně. Josef Bran vystavuje sklo.

Čech poraněn.

Pan Jan Faltys z č. 446 záp. 19 ul. pracoval včera v ječné dřevní ohradě, kdež mu náhodou přišla levá ruka mezi klanici a tři prsty se mu pohmoždily. Faltys došel si do lékárny p. Vávry, kdež p. dr. Wištejn mu poskytl lékařskou pomoc.

Český hoch poraněn.

As Sletý Jan Kos z č. 70 Clayton ulice, vylezl si včera večer na vůz stojící před cirkusem na prázdných ložech mezi May a Fisk ulicemi, vedle 20. ulice, aby lépe viděl, jaké umění v cirkusu se provádí. Někjaký hoch do Kosa strčil, ten spadl dolů a zlomil si levou ruku pod loktem. Dr. Wištejn v lékárně Vávrově na Centre ave. hochovi poskytnul lékařskou pomoc a myslí, že poranění nebude mít s ohledem na mládí hochovo trvalých následků.

Čech smrtelně poraněn

Štěpán Seider z č. 34 Burlington ul., zaměstnaný v Diamond Machine Co. v č. 34 Canal ulice, udeřen byl včera hnaem kolem do hlavy a tak nebezpečně poraněn, že lékaři v okresní nemocnici, kam byl dopraven o jeho uzdravení pochybují.

Chytrý.

Strýc z venkova: Tak se podívejte jak jsem já tu železnici napálil. Koupil jsem si hned zpáteční lístek, aby to přišlo laciněji a ani jsem zpátky domů nejel!"

Německá lež.

Aby dokázal nutnost střídi v Trutnově krajský soud, uveřejnil 'Trautenauer Wochenblatt' velikými písmeny "Otevřený list ministru spravedlnosti hraběti Schoenbornovi", v němž vyžívá jej, aby zakročil proti křivdám, jež dějí se Němcům při soudě jičínském, kamž Trutnov a většina okresů, z nichž má být nový krajský obvod sestrojen, náleží, a aby zejména netrpěl, aby při přelíčení německém jednáno bylo česky, jak se stalo, když pohnání byli před zmíněný porotní soud Terezie Rindova a Čeněk Menzel, obžalováni jsouce ze zločinu vraždy. Tehdy prý se opovážili porotci nejen česky při sahat, nýbrž vrchní porotce prý česky ohlásil verdikt lidových soudců.

Na tento "otevřený list" dochází nás se strany nekompetentnější následující sdělení. Celé přelíčení proti Rindové a Menzlovi konáno bylo v jazyku německém. Z porotců pouze tři skládali slib česky, tímž zajisté právem, jako činí Němci, když při přelíčení skládají slib německy. Sluší ostatně připomenouti, že všickni páni Němci při losování přítomní zebrouhli, aby byli odmítnuti a že se jim to podařilo do té míry, že v porotě zbyli pouze dva. Když se vrátili porotci po ukončené poradě do síně, prohlásil vrchní porotce, pan V. Feifar obvyklou formuli: "Páni porotci odpověděli na dané jim otázky takto," však sotva že tato slova pronesl, byl upozorněn předsedou zemským radem Geistem, aby formuli tu pronesl německy, což vrchní porotce ihned učinil.

Není tedy pravda, že výrok porotců prohlášen byl česky a že teprve potom od jiného porotce přeložen byl do němčiny, jest tedy tvrzení v "otevřeném listě" vyhlášené. Naproti tomu docházejí nestále oprávněné stížnosti na okresní soud trutnovský pro nešetření rovnoprávnosti. Tak na př. vyneseno bylo nedávno rozsudek proti Fr. Valáškovi, který ani slova německého neumí a který proto jen česky se zodpovídal, v řeči německé. A nejen to, rozsudek ten byl mu nejen ústně při přelíčení německy prohlášen, nýbrž i v německém opise datovaném ze dne 29. března 1893 doručen.

Z toho možno posouditi, jak by se praktikovala rovnoprávnost při krajském soudě v tomto městě. Tam by se asi našim soukmenovcům v ohledu jazykovém pěkně dařilo. Snad by bylo záhodno poslati panu ministru Schoenbornovi "otevřený list" v této věci. Bylo by ovšem mnohem oprávněnějších k tomu důvodů, než pro frivolní "otevřený list", jež uveřejnil "Trautenauer Wochenblatt."

V Itálii prý řadí hroznou měrou kobylky. Nebohá Italie! Dnes Vilém, zítra kobylky!